

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 13, stk. 2, TEU og artikel 27, stk. 3 og 4, i Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer. Med vedtagelsen af den omtvistede forordning har Kommissionen angiveligt blandet sig i de nationale tjekkiske forskrifter for fuldstændig denaturering af alkohol, selv om Den Tjekkiske Republik ikke har sendt nogen meddelelse til Kommissionen i henhold til artikel 27, stk. 3, i direktiv 92/83, og Kommissionen derimod gentagne gange meddelte, at den ikke var enig i denne tilgang. Det er dog i henhold til artikel 27, stk. 4, i direktiv 92/83 ikke tilladt at blande sig i en medlemsstats nationale forskrifter for fuldstændig denaturering af alkohol uden en underretning fra denne medlemsstat.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 27, stk. 1, litra a), i direktiv 92/83, eftersom eurodenatureringsmiddel 1:1:1 ikke opfylder denne bestemmelses formål, for så vidt som den ikke giver tilstrækkelige garantier i kampen mod skattesvig. Eurodenatureringsmiddel 1:1:1 er en meget svag denatureringsblanding, og alkohol, der er fuldstændig denatureret med denne blanding, kan let misbruges til fremstilling af alkoholiske drikke.

Sag anlagt den 14. januar 2017 — Fastweb mod Kommissionen

(Sag T-19/17)

(2017/C 070/36)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Fastweb SpA (Milano, Italien) (ved advokaterne M. Merola, L. Armati, A. Guarino og E. Cerchi)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres i sin helhed.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fastweb S.p.A. har nedlagt påstand om annullation af afgørelsen af 1. september 2016, hvorved Kommissionen gav tilladelse til fusion i sag M.7758 Hutchinson 3 Italia/Wind/JV, i medfør af artikel 8, stk. 2, i forordning (EF) nr. 139/2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (»EF-fusionsforordningen«) (EUT 2004, L 24, s. 1), idet den erklærede den operation, hvormed Hutchinson Europe Telecommunications (HET) og Vimpel/Com Luxembourg Holdings (VIP) sammen erhverver kontrol med en nyoprettet fælles virksomhed (joint venture eller JV) ved at overdrage dette JV deres respektive aktiviteter i telekommunikationssektoren i Italien, for forenelig med det indre marked, idet Kommissionen gjorde foreneligheden betinget af, at visse betingelser og forpligtelser, som skulle give en ny netværksoperatør (MNO) mulighed for adgang til det indre marked, blev overholdt.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat syv anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, princippet om god forvaltningsskik, gennemsigtighedsprincippet og tilsidesættelse af den nævnte forordnings artikel 8.

- Det gøres i denne forbindelse gældende, at Kommissionens sagsoplysning er behæftet med alvorlige og åbenlyse, navnlig processuelle, undladelser, nærmere bestemt af: (A) mangler indtruffet inden fremsættelsen af de endelige tilsagn, der består i en manglende tilgængelighed, når der findes forskellige seriøse ansøgere, der berøres af rækken af foranstaltninger, af en gennemsigtig og ikke-forskelsbehandlende procedure, der kan sikre, at den bedste ansøger vælges, og kan medføre en urigtig accept af en forebyggende foranstaltning, såkaldt »fix-it-first«, som er fremsat for sent under proceduren; og (B) manglende sagsoplysning efter fremsættelsen af de endelige tilsagn, navnlig undladelsen af at vurdere visse aspekter ved disse (f.eks. vedrørende roamingaftalen) og en mangel på passende uddybelse angående den erhvervende ansøgers egnethed, hvilke mangler er blevet mere åbenlyse ved fraværet af en markedstest.
2. Andet anbringende om en åbenbar urigtig vurdering og Kommissionens undersøgelsesmangel ved at have fundet adgangen af en ny MNO tilstrækkelig til i sig selv at opløse fusionens horisontale virkninger, uden at den tog hensyn til de faktorer, som var afgjort ved H3G's tidligere adgang, som er et selskab, der er helejet af Hutchinson, hvorigennem det virker.
- Det gøres i denne forbindelse gældende, at Kommissionen navnlig ikke har kontrolleret, om den nye MNO (både på detailmarkedet og på engrosmarkedet) havde de operative evner, økonomiske vilkår og i hvert fald tilsvarende incitament set som dem, H3G var begunstiget af, der i de første år virkede på et marked under voldsom udvidelse. Desuden burde Kommissionen have taget hensyn til den virkning på konkurrencedyamikken, som blev skabt af ensidigheden ved den fastsættelsessats, som H3G havde adgang til, hvilket begunstigede den væsentligt i forhold til de andre MNO.
3. Tredje anbringende om en åbenbart urigtig vurdering af de foreslåede tilsagn.
- Det gøres i denne forbindelse gældende, at sammenligningen med H3G's levering af frekvenser inden fusionen i sig selv rejser væsentlig tvivl om, hvorvidt den fastsatte spekterfordeling var tilstrækkelig. Derudover har Kommissionen knyttet forventninger til fremtidige, usikre hændelser, herunder den nye MNO's deltagelse i fremtidige udbud, uden at Kommissionen imidlertid tog hensyn til de betydelige omkostninger forbundet med den umiddelbare fornyelse og *refarming* af de overførte frekvenser. Kommissionen har accepteret overførsel af et utilstrækkeligt antal steder, idet den har knyttet forventninger til usikre aftaler med tårnvirksomhederne. Endelig formindsker den overgangsaftale, som de anmeldende parter indgik, og som er støttet på kapacitet, i væsentligt omfang incitamentet til at investere.
4. Fjerde anbringende om manglende sagsoplysning, idet analysen af fusionen og tilsagnene er støttet på den urigtige forudsætning om, at prisen er den eneste væsentlige konkurrencefaktor på det relevante marked.
- Det gøres i denne forbindelse gældende, at Kommissionen har set bort fra, at netværkskvaliteten og -dækningen har en sammenlignelig betydning, og den skulle ikke have begrænset sig til at foretage en statistisk analyse af præferencerne hos en meget delvis stikprøve af kunderne, som tilhørte kategorien småforbrugere. Desuden har Kommissionen set bort fra det betydelige perspektiv ved konvergens, som er afgørende for en ny markedsdeltager, der har brug for yderligere vægt i forhold til en fast operatør (hvilket H3G var). Valg af en køber, som kunne imødegå den konvergerende efterspørgsel, ville have sikret tilsagnene større effektivitet og bæredygtighed over tid.
5. Femte anbringende om en urigtig vurdering af tilsagnenes egnethed til at fjerne betænkelighederne vedrørende de samordnede virkninger på detailmarkedet.
- Det gøres i denne forbindelse gældende, at den nye markedsdeltager for reelt at kunne handle aggressivt og »bryde« samordningen nemlig skal kunne handle uafhængigt af de andre MNO. Den forudbestemte formel for at stille midler til rådighed (roamingaftaler og national MOCN) skaber imidlertid en snæver afhængighed mellem den nye MNO og JV for en længere periode. Afgørelsen er endvidere behæftet med en manglende undersøgelse af roamingaftalerne/nationalt MOCN's forenelighed med artikel 101 TEUF.
6. Sjette anbringende om tilsagnenes egnethed til at imødekomme de konkurrencemæssige betænkeligheder på engrosmarkedet.
- Det gøres i denne forbindelse navnlig gældende, at Kommissionen begik en fejl, da den opbyggede det kontrafaktiske scenarie og ved ikke at kræve nogen konkret foranstaltning, idet den alene støttede sig på forventningen om, at Iliad har incitament til at udbyde sådanne tjenester, på trods af at der ikke findes foranstaltninger i denne retning og erfaring med denne operatør i Frankrig. Tilsagnene giver tværtimod den nye MNO incitament til kun at fokusere på og skaffe sig MVNO's kunder.

7. Syvende anbringende om en tilsidesættelse af artikel 8, stk. 2, i forordning nr. 139/2004 og tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik.

- Det gøres i denne forbindelse gældende, at Kommissionen har accepteret Iliad som egnet køber uden at tage hensyn til de iboende risici for tilsagnenes virkning, som lå i en økonomisk aktørs adgang med dennes kendetegn, og idet der ikke var fastsat passende garantier i tilsagnene, navnlig hvad angår netværkets kvalitet/dækning.

Sag anlagt den 18. januar 2017 — Jalkh mod Parlamentet

(Sag T-26/17)

(2017/C 070/37)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvillers, Frankrig) (ved advokat J.-P. Le Moigne)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Europa-Parlamentets afgørelse af 22. november 2016 om ophævelse af sagsøgerens parlamentariske immunitet og om vedtagelse af X's rapport nr. A8-3019/2016.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale Jean-François Jalkh et beløb på 8 000 EUR i erstatning for det lidte ikke-økonomiske tab.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale Jean-François Jalkh et beløb på 5 000 EUR i erstatning for de sagsomkostninger, der kan kræves erstattet.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført ni anbringender.

1. Første anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 9 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter. Sagsøgeren har gjort gældende, at Parlamentet har anvendt reglerne vedrørende de franske parlamentsmedlemmers immunitet forkert og har sammenblandet artikel 8 og artikel 9 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter.
2. Andet anbringende er, at det er nødvendigt at anvende artikel 9 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter. De ytringer og meninger, der blev fremsat af Jean-Marie Le Pen på Front National's websted, fandt sted i forbindelse med Jean-Marie Le Pens og sagsøgerens politiske aktiviteter.
3. Tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af selve begrebet parlamentarisk immunitet. Sagsøgeren er af den opfattelse, at Parlamentet foregiver ikke at vide, at parlamentarisk immunitet i et demokrati omfatter en dobbelt fritagelse for retsforfølgning: ansvarsfrihed og ukrænkelighed.
4. Fjerde anbringende vedrører en tilsidesættelse af fast retspraksis fra Europa-Parlamentets retsudvalg for så vidt angår:
 - ytringsfrihed
 - *fumus persecutionis*
5. Femte anbringende vedrører manglende overholdelse af EU's retssikkerhed og tilsidesættelse af den berettigede forventning.